

Molt aparador i poc manteniment: l'escola de Llançà retrata l'abandonament municipal

Opinió | 29-08-2026 | 13:00

Escola pública d'Educació Infantil i Primària de Llançà Pompeu Fabra / © Gironanotícies.com

Mentre l'Ajuntament presumeix d'activitat, esdeveniments i imatge de municipi turístic, les instal·lacions on cada dia estudien els nens i nenes de Llançà presenten un estat que difícilment es pot considerar digne.

Hi ha coses que no necessiten gaires explicacions. Només cal entrar a l'escola de Llançà per comprovar-ho.

Parets que necessiten manteniment, finestres que no es troben en les condicions adequades, elements deteriorats i uns espais exteriors que deixen molt a desitjar. No parlem d'un racó oblidat on no entra ningú. Parlem de l'escola. Del lloc on els nens i nenes del municipi passen bona part del dia.

I és aquí on la situació resulta especialment difícil d'entendre.

Una administració pot justificar que una obra hagi d'esperar, que un projecte necessiti temps o que una actuació depengui d'una altra institució. El que resulta molt més difícil de justificar és l'abandonament continuat del manteniment bàsic d'unes instal·lacions educatives.

On queda la prioritat?

Llançà necessita activitat econòmica, promoció, esdeveniments i una imatge atractiva. Però també necessita una cosa molt menys fotogràfica: carrers cuidats, instal·lacions públiques mantingudes i serveis que funcionin.

I l'escola hauria d'estar entre les primeres prioritats.

Perquè allà no hi ha inauguracions. No hi ha fotografies amb autoritats ni publicacions curosament preparades per a les xarxes socials.

Allà hi ha els nens del poble.

Els mateixos nens que d'aquí a uns anys seran els joves que treballaran a Llança, els comerciants, empresaris, professionals, famílies i veïns que mantindran viu el municipi.

Aquest és el futur de Llança.

I costa entendre quin missatge s'està transmetent quan es cuida més l'aparador exterior del municipi que l'espai on s'està formant precisament aquest futur.

El problema, a més, no sembla limitar-se únicament a l'estat físic de l'edifici. Algunes famílies asseguren haver traslladat incidències i peticions d'actuació sense haver obtingut una resposta capaç de solucionar els problemes denunciats.

Si això és així, la qüestió ja no és només de pintura, finestres, patis o manteniment.

És una qüestió de prioritats

Perquè quan una família ha de reclamar públicament que s'arreglin les instal·lacions on estudien els seus fills, alguna cosa està fallant.

La modernitat no es mesura a Instagram

Aquí apareix una paradoxa difícil d'ignorar: Llança pot presumir de ser un municipi modern, turístic i amb una agenda plena d'activitats, però la modernitat d'un poble no es mesura pel nombre d'esdeveniments que organitza ni per com queda a Instagram.

També es mesura per l'estat de les seves escoles.

Per com estan els carrers.

Per com estan els parcs.

Per com estan els equipaments públics.

I per com respon l'Ajuntament quan un veí comunica un problema.

El manteniment no dona una fotografia espectacular ni permet tallar una cinta davant les càmeres. Però demostra com es governa i quines són les prioritats reals d'una administració.

Potser per això és tan fàcil oblidar-se'n.

L'escola no necessita una campanya d'imatge. Necessita manteniment.

Els nens no necessiten que l'Ajuntament els expliqui com de bonic és Llança. Necessiten estudiar en unes instal·lacions dignes.

I les famílies no necessiten més fotografies. Necessiten respostes i solucions.

Si realment es vol parlar del futur de Llançà, hi ha una pregunta que s'hauria de fer qualsevol responsable municipal:

Què estem deixant als nens que demà heretaran aquest poble?

Perquè una cosa és segura: el futur de Llançà no s'està construint a Instagram.

S'està construint cada dia dins d'aquestes aules.

Autor: [Alícia Pérez](#)